

Pathol. spec.
1799

hol. spec.
799

Gezeichnet von Prof. Dr. Helbig
an die kön. Bibliothek
zu Dresden. 1837.

DISSE^{bis}
TATION IN AVGVRALIS MEDICA
DE
HYDROPE PLETHORICO

QVAM
ILLVSTRIS MEDICORVM ORDINIS
CONSENSV ET AVCTORITATE
IN
ACADEMIA GEORGIA AVGUSTA
PRO
GRADV DOCTORIS
SVMMISQVE
IN
MEDICINA ET CHIRVRGIA
HONORIBVS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQVENDIS
ERVDITORVM EXAMINI SVBMITTIT
DIE IV. APRILIS ANNI MDCCXCV
AVCTOR
CAROLVS IOANNES CHRISTIANVS
GRAPENGIESSER
PARCHIMO - MEGAPOLITANVS
SOCIET. PHYS. PRIVAT. GOTTING. SODAL. ORDINAR.

mein Bruder 1941
GOTTINGAE
TYPIS IO. CHRIST. DIETERICH.
160.

In magnis, et voluisse sat est.

Causa latet, vis est notissima.

OVID.

VIRO ILLVSTRI
INGENIO MERITIS DOCTRINA
ET EXPERIENTIA CELEBERRIMO
**AVGVSTO THEOPHILO
RICHTERO**

MEDICINAE ET PHILOSOPH. DOCTORI, AVGVSTISS.
MAGN. BRITANN. REGIS ARCHIAT. ET CONSILIARIO
AVLICO, MEDICINAE PRACTICAE ET CHIRVRGIAE
P. P. O. IN ACAD. GOTTINGENSI, COLLEGII CHIRVRG.
GOTTING. PRAESIDI, NOSOCOMII PVBL. ACADEMICI
DIRECTORI, PRINCIPATVS GOTTINGENSIS PHYSICO,
SOCIET. REG. GOTTINGENSIS, ACAD. REG. SCIENT.
SVEC., ET SOCIET. MED. HAVN. ET EDINBVRG.

MEMBRO

PRAECEPTORI

SVMMA SEMPER PIETATE VENERANDO

HOC QVALECVNQVE OPVS

OB TOT TANTAQVE

COLLATA IN SE BENEVOLENTIAE ET FIDVCIAE

TESTIMONIA

PRAESERTIM

OB VTISSIAM QVA IN NOSOCOMIO PVBLICO

IN CVRIS AGENDIS VSUS EST

INSTITVTIONEM ET MANVDVCTIONEM

IN ANIMI GRATISSIMI DEVOTISSIMIQVE TESSERAM

OFFERT

NEC NON

VIR O C E L E B E R R I M O

D O C T I S S I M O L O N G E D E V E N E R A N D O

CIAE CHRIST. DAN. EBELING

P R O F E S S O R I G Y M N A S I I Q V O D H A M B U R G I F L O R E T

I O H A N N E I , N E C N O N I N S P E C T O R I A C A D E M I A E

M E R C A T O R I A E E T C .

F A V T O R I E T A M I C O

H O C E X I G V V M A D D I C T I S S I M I

A N I M I M O N V M E N T V M

S A C R V M E S S E V V L T

A V C T O R .

202 32

ОМИАНСКИЕ ОДЫ

ОДИАЛГИЧЕСКАЯ СОБРАНИЕ

202

De Hydrope Plethorico.

§. I.

Introductio.

In morborum illo agmine, quo corpus humanum, praesertim versus finem eius itineris per vitam afficitur, grauissimus ille, et in nostra globi parte frequentissimus, Hydrops, numerandus est; tam ob summam varietatem et differentiam caussarum, quam ob difficultatem explorationis, et pertinaciam in remotione et cura. — Haud inutilem igitur laborem suscepisse spero, si pauca de caussa quadam et specie propria disseram, quae in praxi non raro occurrere et raro agnosci solet; — dico *hydropem a plethora ortum*, — morbum maxima attentione dignum. Sane vero haud leuem laborem suscepi; cum enim morbus solum in singulis exemplis, valde inter sese

A 2.

diuer-

diuergentibus, obseruatus est, qui et hic et lo-
illic, titulo “*hydropis venaesectione curati*”
occurrunt, atque nil nisi monita singula, im-
perfecta, nimis generalia, et non satis definita,
vna cum magna cautelarum copia de eo re-
ferri solent, haec hydropis caussa et medendi
methodus nimis parum fidei apud medicos in-
venit. Sic etiam ex consuetudine inueterata,
in natura et indole caussarum huius morbi,
semper relaxations, obstructions, et infarctus
supponuntur, et summa fiducia in remediis
resoluentibus, incidentibus et discutientibus
ponitur. In morborum chronicorum et prae-
cipue hydropis medela, saepius fortunatores
succederemus, si in disquisitione caussarum
magis circumspiciamus. — Operam summam
dabo, pro temporis angustia, et prout humeri
valent, ex obseruationum et monitorum copia,
historiam morbi consribendi, et eius phae-
nomena peculiaria cum diagnosi et caassis
euoluendi, ex quarum indole, methodus cu-
randi simplicissimus patet.

§. 2.

Obseruatores morbi.

Iamiam apud antiquissimos medicinae pa-
rentes, ipsumque Hippocratem multa exstant
loca,

nic et loca, vbi summa cum laude mentio fit venae-
rati” sectionis in cura hydropsis administranda.
, im- Ita HIPPOCRATES a), haec habet: “si hydro-
finita, „picus difficulter spirauerit et tempus vernum
o re- „fuerit, et simul aetas viguerit, et virium
dendi „robur adsit, de brachio sanguinem detrahere
os in- „oportet;” sic etiam ALEXANDER TRALLIANUS b),

PAULUS

- a) HIPPOCRATES *de ratione victus in morbis acutis;*
in Opp. edit. a STEPH. MACKIO. Vienn. 1749.
Tom. II. p. 132. ait:

„*Hv δε δυσπνοος ειη, οαι η ωρη εαρινη εουσα τυχη,*
„*οαι ηλικη αιμαζη, οαι ρωμη, απο του βραχιονος*
„*αιμα αφαιρεειν.*

- b) ALEXANDRI TRALLIANI *perexcellentis medici, de singularum corporis partium, ab hominis coronide ad imum usque calcaneum, vitiis, aegritudinibus, et iniuriis.* Libri ad vngueni facti V. Albano Torino Vitodorens. interprete. Basileae, 1533. Lib. III. Cap. XXX. pag. 229. ita disserit: “Hydro- „pem anasarcam per venaesectionem curare, quan- „doque opus est; si iecur non solum, sed et „lien ac ventriculus tumorem ac duritiem habeat,
„confidenter educ per exiguae missiones sangu- „nem, tantoque id magis, si vires non prohi- „beant, et copia sanguinis in venis manifesta,
„et aegrotus in flore aetatis constitutus sit, nec „tempus anni magnum frigus afferat.”

A 3

PAULUS AEGINETA c), et EBN SINA d), hoc dictum, pluribus verbis, sed cum data aliqua conditione confirmant; — inter recentiores FABRICIUS e), WILLIS f), SPONIUS g), FRID.
HOFF-

c) PAULLI AEGINETAЕ totius rei medicae Lib. VII. latina lingua conscripti per JANUM CORNARIUM. Basileae, 1556. Lib. III. Cap. 48. p. 122. “Cu-
,,rantes initium facimus in anasarca ab euacua-
,,tione per venaesectionem, maxime si ob hae-
,,morrhoidum, aut menstruae purgationis suppres-
,,sionem, conflata fuerit affectio.”

d) EBN SINAЕ Arابum medicorum principis Canon Medicinae. Lib. III. Fen. 14. Tract. 4. Cap. 3. p. 785. — “Quumque hydropicus conqueritur,
,,de latere sinistro multarum arteriarum, tunc
,,non est eius quaerimonia propter tensionem,
,,quae fit in ipso, nam ambo latera communicant
,,in hoc, immo illud est propter sanguinem.
,,Phlebotometur ergo in primis; deinde curetur
,,cura hydropisis.”

e) GUILH. FABRICII HILDANI Observ. et Epistolae chirurg. med. edit. a HENNINGERO. Argentorati, 1717. Pars I. p. 646. Cent. I. Observ. 50.

f) WILLISII Pharmaceut. rational. P. I. Sect. VII. Cap. I.

g) SPONII Aphorism. nov. Sect. V. Aphor. 81.

Hoffmann *h*), MONRO *i*), MEAD *k*), FORDYCE *l*),
LAWRENCE *m*), SAUVAGES *n*), BACHER *o*),
PORTE

h) FRID. HOFFMANN *Opera omnia phys. med.* Genov.
1740. Tom. III. p. 332. Cap. XIV. De Hydropoe.

i) DONALD MONRO *Essay on the Dropsy, and its
different species.* Edit. 3. Lond. 1765. p. 41. Not.
ad §. 26.

k) MEAD *Monita et praecepta medica, permultis
notation, et obseruat. a CLIFTON WINTRINGHAM.*
Tom. II. Londini, 1773. p. 23.

l) FORDYCE *in Abhandlungen für praktische Aerzte.
Band II.* p. 486.

m) THOM. LAWRENCE *Diss. de Hydropoe.* Lond. 1756.

n) SAUVAGES *Nosolog. methodica.* Amstelod. 1768.
Tom. II. p. 504. 13. *Ascites calidus* — “Non in-
„frequenter occurrit in praxi species ascitis, quac-
„largo potu, sero lactis, sanguinis missione, fe-
„liciter tollitur, contra vero solitis aliis artibus
„exacerbatur. — Vidimus hydropem curatum vi-
„ginti venaesectionibus, qui ab exhibitis hydra-
„gogis et diureticis, cuiusuis generis, magis ac
„magis intumuerat.”

o) BACHER *Recherches sur les maladies chroniques
particulierement sur les Hydropisies, et sur les
moyens de les guerir.* à Paris, 1776. 8. p. 172.
193. 446. 450.

PORTE *p*), DUTIL *q*), BETBEDER *r*), BALME *s*),
STOLL *t*), MEDICUS *u*), FRANCK *v*), modo
morbum a consuetis plethorae caussis ortum,
pulsu duro, pleno, inflammatorio, et inter-
dum symptomatibus topicis, inflammatoriis
coniunctum, venaesectionibus persaepe repe-
titis, et methodo antiphlogistica sanatum;
modo pulsu paruo, et sine omnibus sympto-
matibus

- p) PORTE, Journal de Medecine. de l'année 1759.*
Tom. XI. p. 20. Observation sur une hydropisie
ascite, heureusement terminée par dix saignées et
l'usage de l'Opium.
- q) et r) DUTIL et BETBEDER dans le Recueil d'Ob-
servations de Medecine des Hopitaux militaires;*
redigé par Mr. Richard de Hautesierck. Paris,
1772. Tom. II. p. 418 sqq.
- s) BALME in Sammlung auserles. Abhandlungen für
practische Aerzte. Band 13. p. 525 sqq.*
- t) STOLL ration. medendi. Tom. III. Vienn. 1780.*
p. 302 sqq.
- u) MEDICUS Sammlung von Beobachtungen aus der
Arzneywissenschaft. Zürch, 1776. p. 383.*
- v) FRANCK de curandis hominum morbis. Manhemii
1792. Tom. II. Lib. de Inflamat. p. 10 et 20. cuius
methodum etiam GAUTIERI Tyrolensium Caryn-
thiorum Styriorumque struma. Vindobonae, 1794.
8. p. 87 describit.*

matibus cauissam indicantibus, ita ut diagnosis non prius, quam post mortem, et sinistro euentu, aut haemorrhagia spontanea critica fieri potuerit, obseruarunt. Ceterum adhuc CULLEN w), plethorae, ut caussae hydropsis, paucis verbis mentionem facit; illum vero casum, quem HOME x) tradit, ad complicacionem hydropsis cum febre inflammatoria pertinere censeo; ibi erat venaesectio saepissime repetita vnica via salutis.

§. 3.

Morbi denominatio atque diuisio.

Obseruatorum illi attenti, qui morbum non semel viderunt, vario modo denominarunt. Ab aliis

Hydrops calidus y),

Hydrops acutus z),

Hydrops plethoricus a),

A 5 *Hydrops*

w) CULLEN's first lines of the Practice of Physic.

Vol. IV. p. 257. §. 1655.

x) FR. HOME Clinical Experiments, Histories and Dissections. Lond. 1782. p. 374 sqq.

y) SAUVAGES l. c. p. 504.

z) FRANCK l. c. p. 10. 20.

a) STOLL l. c. p. 300.

*Hydrops inflammatorius b), ab aliis,
Febris hydropica c)*

vocatus est; — alii, quibus rarius occurrit, morbum vt miraculum contemplantur, quod denominare non audent; — mihi autem, omnes has obseruationes varias et valde vna ab altera differentes, in maximis et primariis vero inter se congruentes, perscrutanti, distinctissime character duplex elucere, et morbus dupli facie externa se repraesentare videtur. Interdum scilicet luculenter modificatio inflammatoria patet, vbi saepius febris, et inflammatio topica morbum comitatur; interdum vero caussa et natura morbi ita in occulto latet, vt diagnosis adhuc vel numquam, vel post mortem, vel raro, nisi vi naturae Haemorrhagia critica interuenisset, fieri potuerit. Enim uero huius morbi historiam consribendi mihi impossibile erit, nisi licitum sit, duos status determinare, et tanquam duas subspecies constituere, in quas morbus inter contemplationem sponte dilabitur. Veniam mihi hanc, cui nil auctoritatis est,

b) BACHER l. c. p. 198. 204.

c) MEDICUS *Kurze Lehrsätze von den Entzündungsfiebern und derselben Kurart.* Frankf. u. Leipz. 1762. p. 37.

liis, est, maxima qua par est, timiditate expeto. — Perspicue eminet alter status, quem 1) *Hydropem plethoricum acutum*, circiter idem quod apud BACHERUM d) “*hydropisie par plethore et tension*,” est, et alter, quem 2) *Hydropem plethoricum chronicum seu suppressum*, BACHERI *hydropisie par plethore et relachement*,” nominare audeo.

§. 4.

Historia hydropis plethorici acuti.

(*Hydropisie par plethore et tension. B.*)

Morbus solum corporibus robustis, aetatis florentis, et bene pastis, iuxta paene omnes obseruationes proprius est e); aegroti non raro fabri ferrarii et ligniarii erant; rarius minus vigentes inuadit; ab initio saepissime asthmatis assumit characterem, et saepius iam antea aegroti, affectione quadam pectoris aut eius inflammatione laborarunt f). Paullo post respiratio inter gradiendum laboriosa et difficilior fit; aeger dyspnoea, insomniis, de-

cubitu

d) BACHER l.c. p. 10 sqq. 70. 71 sqq.

e) STOLL l.c. p. 301 sqq. BETBEDER l.c. p. 420.

f) HOFFMANN l.c. p. 338. STOLL l.c. p. 303. 308, 310. BACHER l.c. p. 193. MEDICUS l.c. p. 383.

cubitū supino impossibili, nocturna in primo somno excitatione cum suffocationis metu, aliisque angitur; sic *hydrotorax plethoricus* se manifestat, species hydropis plethorici frequentissima, atque *hydropi intercuti* et diffuso per totum corpus, plerumque praegrediens g). Interdum vero hydropis pectoris loco, vomi-
tus chronicus primum apparet, quem demum crurum et femorum intumescentia insequi-
tur. *Ascites plethoricus* rarer, sed tamen obseruatus est h).

Pulsus plenus, durus, fortis, interdum vibrantissimus, hanc morbi speciem per totum suum decursum comitatur; si vero nimia extensione cruoris, et humorum abundantium, vasa totius corporis relaxata sunt, tunc, quamvis adhuc amplissimus, tardus fieri incipit. Vrina parca et lateritia; dolores totius corporis, praecipue ventris et lumborum; oculorum fulgor; facies subtumefacta; appetitus prostratio; tussicula moderata paucum sub-
inde gluten elicit; purgantia et diuretica nunquam prosunt, quin vrinas potius parciores,

et

g) Omnes obseruatores l. c.

h) PORTE l. c. CARTHAN in *Hautsierck Observa-
tions des hopitaux militaires*. Tom. II. p. 422.

DUTIL l. c.

et
hi
ae
du
In
co
qu
(q
ca
su
pe
tu
ti
tic
ae
re
nu
m
ter
in
se
cu

et tumorem tensiorem reddunt. Saepissime hic noster hydrops phlogosin concipit, et aeger ab initio inflammatione topica admodum graui, et febre non exigua corripitur. Inde oritur hydrothoracis cum peripneumonia connubium; an vterque morbus a communi quadam caussa nascatur, aut alter ab altero, (quod plerumque fit) tamquam effectus a sua caussa dependeat, infra potius disquisituri sumus; nonnunquam vero sane inflammatio pectoris praecedit, ex qua hydrothorax nascitur *i*); quin ascitem et anasarcam e pleuritide et peripneumonia ortam obseruauit *k*).

Sanguis detractus semper crustam pleuriticam efformat, et omnis venaesectio cum aequali magno leuamine administratur, ita vt respiratio statim liberior fiat, et aeger supinus, et in quodcumque latus decumbere possit.

Si in peruersa methodo medendi communi perseueratur, morbus speciem praebet terribilem; tumor corporis ad disruptionem increscit; omni latere dolores vehementissimi; se- et excretiones plane cohibitae sunt; febris cum calore assiduo, et siti intolerabili numquam

i) MEDICUS l. c. p. 383. STOLL l. c. p. 303. 308.

k) CARTHAN l. c. DAIGNAN eodem loco p. 380.

quam remittit, sed vesperi adhuc intensior est; respiratio ferme prorsus cessat; tunc adhuc tussis catarrhosa, assidua, noctu grauior et modo ferme suffocans accedit *l*), qua adhuc oppressio et orthopnoea aegroti cubantis ita augetur, ut e lecto exsilire, et per cubulum ambulare debeat, ne suffocetur; vltimis temporibus, cum sputis mucosis, sanguinolenti aliquid excutit aeger, per vices aliena loquitur, et nonnumquam repente conuulsus et apoplecticus perit.

Totius morbi decursus in vniuersum, at praecipue, cum primum tumor se manifestavit, breui tempore terminatur.

§. 5.

Historia hydropis plethorici chronicī seu suppressi.

[*Hydropsie par plethora et relachement m)*].

Hic morbus, symptomata peculiaria admodum pauca habet, vt eius diagnosis inter difficillimas numeranda sit, — Oritur vel *secundario* ex hydrope plethorico acuto, minus viginte, a caussa minus inflammante orto, et neglecto,

l) MEDICUS l. c. p. 384.

m) BACHER l. c.

neglecto, qui interdum, si methodo medendi semicongrua vexatur, et conueniens diaeta obseruatur, pulsum tardiorem atque suppressum reddit, ita ut morbus in plethoricum chronicum transeat; — vel *primario*, si pleniora, corpora laxiora, spongiosiora, valetudinaria, debilitata, vitam sedentariam degeneria et grandia natu obsidet.

Ideo morbi haec species, circa annum quinquagesimum euolui solet, et in foeminis praesertim tunc, si fluxus menstruus plane cessat; sic BALME n) hunc hydropem perfectissimum in vetulis labore et sollicitudinibus emaciatis et exsiccatis, monachisque sexaginta ad septuaginta et quod excurrit annorum, per totam vitam continuo circumsedentibus, libenter et multum cibi capientibus, et male digerentibus obseruauit; — sed etiam in foeminas aetatis minoris, si grauidae sunt o), et in puellas, si fluxus menstruus ex quacunque causa obstruitur, morbus cadit.

Saepissime aegroti iam per quoddam tempus antea, infirma atque incommoda valetudine

n) *Abhandlungen für praktische Aerzte. Band 13.*
p. 518. 519. 527.

o) BACHER l. c. p. 176.

dine laborauerunt, quam remediis cardiacis, stomachicis et roborantibus, caussam mali adhuc augentibus restituere studuerunt. Denique status hicce valetudinarius vniuersalis increscit, appetitus prorsus abolitur, et saepe taedio invincibili omnium ciborum afficiuntur; abdomen gradatim intumescit et durum fit; facies cum colore cachectico, interdum liueo et lurido subtumescit; oculi languescunt; aluus adstricta, rara, difficilis; meatus aegro propter pondus pedum valde molestus; et sic etiam in hac specie, respirandi difficultas, atque dyspnoea vna cum oedemate pedum, crurum, atque lumborum sese manifestare incipit. — Vrina parca, lateritia, non-nunquam ferme nulla. Vires vel admodum fractae, vel adhuc subuigentes sunt. Pulsus, quamuis aequalis, ita parvus, suppressus, atque profundus est, vt vasa paene inania esse videantur, interdum tamen etiam frequens et alacris fit. Nonnulli in decubitu supino, statim valde erubescentes cum oculorum splendore et rubore, praecipue de congestione ad caput queruntur *p.*

Tumor tunc denique per totum corpus diffunditur, morbus cum omnibus symptomatibus

p) BACHER l.c.

matibus increscit; excretio vrinae prorsus fere cessat; diuretica et hydragoga *fortiora* nullum, *antiphlogistica* parcum praebent successum; respiratio difficultis in orthopnoeam transit, et venaesectione, quamuis adhuc rarissime instituta, valde leuatur. Sed vis naturae summe benignae ultimo hoc tempore morbum et medicum, caussam haud agnoscentem et perverse tractantem, nonnunquam haemorrhagia narium critica *q)* vincit; interdum vero mors conuulsiva et apoplectica insequitur *r).*

Criseos nondum alia species, nisi haemorrhagia narium *s),* haecce vero saepius enor-

q) BALME l. c. p. 519. 521.

r) BALME l. c. p. 526. 529.

s) Inter noxas quae ex usu nicotianae sternutatoriae oriuntur, etiam illa, qua haemorrhagiae narium criticae in sanandis morbis acutis impedimento est, nominari debet. BALME saepe omnia signa haemorrhagiae ad salutem aegroti imminentis obseruauit, quae praeter suam exspectationem et prognosin non proueniebat. Hocce incommodum, fomentationibus emollientibus et irritatione leui mechanica amonere frustra tentabat; sic etiam in hoc hydrope secundum suas obseruationes, omnes a puluere hoc grassante abstinentes crisi per nares sanabantur, qui illo autem vtebantur, perierunt.

B

enormis obseruata est. Interdum per maiorem noctis partem perdurabat, vt pulsus ferme prorsus euanesceret, aegroto animi deliquium immineret, et ope medico sistenda esset; verum etiam in tali casu, post aliquot horas mirifice pulsus plenior, durior, fortior, ferme vt in febre feriebat; iam inter haemorrhagiam cum magno leuamine mingebant, et sine interruptione, donec totus tumor disparuerit, continuabant. Si febrem haemorrhagia relinqueret, quod saepius contingit, sanitas adhuc velocior et breuiori tempore recuperabatur.

In sectionibus cadauerum, haec ad natu-
ram morbi pertinentia inueniebantur: col-
lectiones aquosae per totum corpus, et pae-
cipue in thoracis et cranii cavitatibus; vasa
praegrandia, sanguine turgida, et multo cruore
distenta; post speciem acutam subinde in-
flammationes non exiguae t).

§. 6.

Morbi Aetiologya.

Caussa proxima.

*Plethora tam vera quam spuria, ex qua-
cunque caussa orta, semper aequilibrium in-*

t) STOLL l. c. p. 305. 307.

oconomia animali turbat, circuitum humorum abundantium caeteroquin bonorum laboriosum reddendo hydropem gignere valet.

Caussae praedisponentes.

In hydope plethorico acuto, non aliae, nisi robustus habitus corporis; et si vis, appetitus bonus, digestio bona? nimia sanguificatio, venaesectio consueta intermissa.

In hydope plethorico chronicō: Habitus corporis laxior, spongiosior; aetas prouectior; appetitus bonus, digestio mala; vita sedentaria; ideoque morbus creberrime in monasteriis obseruatus est u).

CAUSSAE PROCATARTICAE.

A) *Hydropis plethorici acuti.*

1) *Haemorrhagiae suetae suppressae:* fluxus menstrui, s. haemorrhoidum suppressio; fluxus autem vel suppressi vel obstructi et intermissi varia est ratio; *venaesectio consueta et intermissa* in hac specie acuta plerumque solum caussa praedisponens esse solet; sequelae verum cuiusuis haemorrhagiae suppressae, multo magis acuminis habent, et saepissime inflammatoriae indolis sunt.

B 2

2)

u) BALME l. c. p. 518. 525. PORTE l. c. p. 70.

2) *Inflammationes partium internarum v).*

Ill. FRANCK *w)* hydropem acutum inter exitus inflammationis enumerat; nam cum inflammatio partem internam occupauerit, interdum loco puris copiosum serum in cauo, quod illam circumdat, promptissime accumulatur, oriturque hydrops, quo dolores ac inflammationis symptomata disparent; saepissime hoc in cauo pectoris et pulmonum inflammatione accidit; — interdum etiam sanguis ipse copiosus, aut in cavitatem, aut in ipsam visceris cellulosam effunditur. — Si cutis superficiem occupauerit inflammatio: tunc eadem cessante contingit *desquamatio*, quam saepe collectio humoris serosi in paruis vesicis praecedit. — *Acuta* inflammatio tunc quidem dispergitur, sed *chronica* cum *febre* penitus necdum profligatae succedit.

3) *Exanthemata retropulsa*, v. c. scabies retrogressa *x)* et

4) *Refrigeratio* *) s. *Transpiratio cutanea*, *praincipue critica*, *suppressa*.

Huc

v) STOLL l. c. p. 303. 309 sqq. MEDICUS *Beobacht.* pag. 383.

w) *De curand. hominum morb.* l. c.

x) MEDICUS l. c.

*) MONRO l. c. p. 42.

post
BURS
scili
para
aegr
phon
frigi
perf
mod
grau
pem
solet
vero
me
acco
tilen
runt
qui
1717
thor
titul
secti
et p

Huc pertinent *hydrops calidae indolis* post febrem scarlatinam, e turbata crisi, quos BURSERIUS y) eximie describit. Experientia scilicet demonstrauit saepissime, resoluta purpura scarlatina, desquamata iam epidermide, aegros e morbo conualecentes, si regimen dia-phoreticum negligant, aut aeri libero, aut frigidiusculo incaute sese obiiciant, aut non perfectam crisin habuerint, modo repente, modo post aliquot temporis, incidere in alia grauissima mala, creberrime vero in *hydropem*. Hicce hydrops, duplicis naturae esse solet, alter frigidus, alter calidus, sed hic vero frequentior; quae differentia notari maxime debet, vt curatio diuersae eius naturae accommodari possit. — Primi qui hanc perutilem veramque differentiam animaduertierunt, videntur fuisse Medici Florentini z), qui febrem scarlatinam Florentiae circa annum 1717 epidemicam obseruarunt; *hydropem plethoricum*, quem *acutum* nominare ausus sum, titulo *oedematis calidi*, quod semper venae-sectione iterata feliciter soluebatur, egregie et perfectissime describunt.

B 3

Neque

y) BURSERII *Institutiones medicinae practicae*. Lipsiae, 1787. Vol. II. p. 82.

z) *Accisi sopra la salute umana*. Vol. III. p. 262.

Neque in illa tantum epidemica constitutione, sed ad hodiernum vsque diem, *hydrops plethoricus* febrim, et nonnumquam inflammationem pulmonum comitem habens, saepissime febrem scarlatinam insequitur, qui alias lethiferus fit, nisi sanguinis missione, methodo antiphlogistica, nitro, opio, temperantibus et subacidis medicamentis oppugnatur.

Frigidum oedema post febrem scarlatinam huc non pertinet.

5) *Dysenteria suppressa a).*

B) *Hydropis plethorici chronicus.*

Raro hic morbus ex caussa procatarctica luculenta nascitur; sed saepius ex valetudine longe iam infirma atque incommoda status ille valetudinarius vniuersalis sensim prouenit, qui etiam modo obseruatu diffcili in hydropem transit. Interdum vero tamen *haemorrhagia* quaedam *obstructa* s. *intermissa* praecedit; saepissime fluxus catamenialis sensim imminutus et obstructus, et venaesectio intermissa: quae in hoc casu chronicus, prout vires corporis plus aut minus valent, vel pro caussa procatarctica, vel pro praedisponente haberi potest.

Sed

a) STOLL l.c. p. 300.

Sed etiam mihi persuasum habeo, in corpore valde laxo, debili, et inerti, et haemorrhagiae cuiusdam suppressionem nil nisi hydropem plethoricum chronicum gignere posse.

§. 7.

Genesis morbi.

Ex Plethora vera vario modo explicari potest. Alii et SAUVAGES calore exsuperante morbum semper comitante sanguinem fundi, liquari, et paene totum in serum conuerti, putauerunt. — Sed haec explicatio minime mihi placet, et rei non solum parum conueniens, sed genesis ista etiam impossibilis videtur. Verisimilius est, vasorum sanguiferorum nimiam impletionem atque distensionem vasa lymphatica comprimere, et resorptionem seri et vaporum exhalantium e cavitatibus corporis et tela cellulosa impedire. QUARIN b) hunc hydropem a tumore venarum ortum in nosocomio Vindobonensi se obseruasse asserit. STOLL c) vero ingenuose morbum e distensione vasorum sanguiferorum a cruento nimio,

B 4

et

b) In GAUTIERI *Tyrolensium, Carynthiorum, Styriorumque Struma.* Vindobonae, 1794. p. 57.

c) STOLL l. c. p. 301.

Sed

et facili dimissione et extrusione aquosae portionis, per ostiola lateralia secretoria, et demissae partis difficii receptione deriuat; ad autem illustrandam exemplo hancce explicationem hydrope vtitur crurum, femorum atque pudendorum, qui vltimo grauiditatis tempore a compressione venarum iliacarum, et inde nata plethora topica atque abundantia humorum in artubus inferioribus oboriri solet. "Sic" ait: "*plethoricis columna cruoris maior, quam quae apte contineri vasis possit, et expedite ad cor reduci, hydropem gignit.*"

GAUTIERI d) in vniuersum hydropis genesin *per secretionem vasorum minimorum exhalantium, non vero a vasorum lymphaticorum proprio morbo,* ingenue demonstrat, argumentis, vt videtur, firmis suffulcit, et hanc theoriam pro vnica vera habet.

Quin *chlorosis ipsa, quae ex plethora e), a suppressione mensium orta, saepius occurrit, et praecipue in puellis rusticannis, et duro labore exercitatis obseruatur, bene ab aliis chloroseos speciebus distinguenda est;* nam natura huius mali saepe latet, in quo inflammations sunt facillimae, licet occultae, et

d). l. c. p. 73.

e) STOLL l. c. p. 302.

e por- ardue agnoscendae. — In hac chlorosi reme-
et de- dia consueta semper nocuerunt, profuerunt
t; ad autem, vt in hydrope nostro, phlebotomiae
onem moderatae, et antiphlogisticus victus.

Si plethora nullo irritamento turbatur, et caussis perdurantibus adhuc augetur, nonnunquam in *suppressam* abit, et hydropem plethoricum *chronicum* gignit. Saepissime vero, et quidem irritatione leuissima, plethora *spuria* et *commota* fit, quae hydropem plethoricum acutum procreare solet.

Ex plethora spuria et commota genesin hydropis deducere, multo facilius est, et partim iam ex paulo ante dictis patet; nam *irritamento* accedente non solum sanguis abundans rarefactus, circulatio accelerata, et secrecio praeternaturalis aucta est, sed etiam vasa lymphatica eo affici, in functione turbari possunt, et sic disproportionis secretionis et resorptionis augetur. — Genesis *hydrothoracis* ex *inflammatione pulmonum* quoque ex his principiis euolui potest. Omnis enim inflammatione modica, si organon secernens occupat, functionem eius auget. In inflammatione pulmonum multum seri cum aliqua lympha coagulabili ex eius superficie secernitur,

et post resorptionem aquosae partis ex remanente lympha coagulabili illae pseudomembranae efformantur, quibus pulmones cum pleura coalescunt; si vero totum corpus plethora laborat, et circulatio in cauo pectoris, caeteroquin viuidissima, inflammatione sufflaminata est, pulmones maxima accumulatione humorum et plethora topica afficiuntur, et accedente adhuc compressione respirationis, e vasis exhalantibus tanta copia seri extruditur et circa viscus colligitur, vt nullo modo resorberi possit; succedunt ideo rapidissima hydrothoracis phaenomena, quibus febris necdum penitus profligatae signa consociantur.

Sed cur hydrops, praesertim a catameniorum suppressione et obstructione ortus, semper a pedibus incipit? Plethora etiam hic maxima ex parte in caussa esse videtur: nam ob impeditam vterinorum vasorum depletionem, proin sanguis demandatur crurali arteriae, qui per vterum exire debuisset: crescit inde sanguinis copia, quae inferiores magis proluit partes; hinc arteriae magis secernunt. Inertia et laxitas partis, defectus motus, et situs perpendicularis valde conferunt ad retardandum venosi sanguinis circulum: nam primo et
prae-

ex re- praecipue semper regio circa malleolos affici-
seudo- tur, in planta et digitis pedum vero rarissime
mones obseruatur.

§. 8.

Diagnosis morbi.

In totius morbi decursu nihil difficilius, nihil grauius occurrere potest, quam diagnosis caussae et naturae morbi, praecipue in specie chronica. In morbo acuto multo facilius est, ita ut hunc casum manifestum, morbum chronicum casum occultum denominare possimus. In binis his morbis signum pathognomonicum nullum exstat. Symptomata illa adhuc recapitulabo, quibus pro signis vti possimus.

In *hydropo plethorico acuto s. casu manif esto:* robustus habitus corporis; aetas florens f), inflammatio praegressa, et paullo post respiratio laboriosa, cum decubitu supino impossibili et suffocationis metu g); *pulsus plenus, durus, fortis,* interdum vibrantissimus; tumoris tensio, ita ut impressionem digitii non assumat.

f) STOLL l. c. p. 301. 303. 305. MEDICUS l. c. p. 383.
BETBEDER l. c. p. 450.

g) STOLL l. c. pag. 309. 310. 313. MEDICUS l. c.
MONRO l. c. p. 43 sqq.

assummat. Vrinam parcam, lateritiam purgantia
et diuretica, nisi antiphlogistica, adhuc par-
ciorem reddunt. Febris; symptomata inflam-
mationis topicae; venaesectionis exploratoriae
cum magno leuamine institutio; in sanguine
detracto crusta pleuritica; tussis assidua, no-
cturno tempore ferme suffocans.

*In hydrope plethorico chronicō s. casu
occulto.* Aetas circa annum quinquagesimum,
vbi in foeminis praecipue catamenialis fluxus
cessat; menstrua suppressa s. obstructa; ve-
naesectio intermissa; vita sedentaria; appeti-
tus cibi bonus; pulsus nullum signum pree-
bet, nam paruus, profundus atque snppressus
est; respirationis difficultas atque Dyspnoea
vna cum oedemate pari passu increscit; non-
nulli in decubitu supino cum oculorum splen-
dore statim valde erubescunt. — Defectus
omnium aliarum caussarum, hydropis alias
species gignentium; deprauatio et augmen-
tum morbi a methodo medendi vulgari, et
vniuersa sufflaminatio secretionis vrinae vsu
diureticorum atque purgantium; venaesectio
exploratoria, quae in hoc casu dubio semper
summo iure, et sine omni difficultate insti-
tuenda est, cum magno leuamine; signa hae-
morrhā-

morrhagiae narium imminentis, et vsū pul-
veris sternutatorii impossibilis: e. gr. Pulsus
dicrotus, carotidum pulsatio; caligo oculorum,
scotoma, rubor oculorum, lacrymae vtroneae,
stillicidium narium aquosum, sternutatio, at-
que pruritus incredibilis indeque oriunda scal-
pendi cupiditas, tum maxime, si aeger aetate
florente est, et aestate in morbum incidit h).

Vterque hic status singulatim, et in ex-
trema perfectione descriptus, vt diagnosis pae-
sertim posterioris pura reddatur, in praxi
saepissime confluens, et alter in alterum trans-
iens occurrit; saepe symptomata alia vnius
generis, et alia alterius generis coniuncta ob-
seruantur.

§. 9.

Prognosis morbi

in vniuersum, atque respectu et caussae
et medelae bona est; nam in venaesectionibus
et antispasmodisis positum est magnum my-
sterium, quo talem hydropem sanare possu-
mus; vero omnia vertuntur in diagnosi. —
Si haecce pura est, et patet, optime de morbo
est

h) GRUNERI *Semiotice physiologicam et pathologicam*
generalem complexa. Halae. Magdeburg. 1775.
p. 495 sqq.

est iudicandum. Hinc sequitur prognosis peior, in hydrope plethorico chronicō, licet acumen maius sit in specie acuta; nam illius diagnosis inter difficillimas in omnium morborum agmine numeranda est.

Verum tamen si acumen morbi ad summum gradum vsque auctum, et aeger vna cum hydrope saeuissima inflammatione cor-
reptus est, connubium horum morborum periculosius fit, praesertim si plethora, irritamento pertinaciori e. gr. exanthemate quodam retropulso, admodum commota est, et omnino de morbo est male sentiendum.

Sic etiam hydrops post febrem scarlatinam plethoricus, ob crisin imperfectam, et turbatam, anceps et periculosior est.

Thesis est antiqua, quae inter prognoses speciales de hydrope in genere refertur: "Sine „spe sunt, qui tussiunt, praesertim si tussim „conuulsuum habent, quorum nemo conualescit; desperatus morbus est, vbi orthopnoea „accedit." Suspicio auctorem huius thesis, saepius se inscio, hydrope plethoricum obseruasse, caussam non cognouisse et morbum peruerse tractasse, nam symptomata principalia hydropis nostri ex ea eminent.

§. 10.

§. 10.

Mothodus medendi.

Explicatis iis, quae morbi historiam, diagnostin et caussas spectant, de medela eiusdem dicendum nunc restat. Sed de hac illa adhuc potius valent, quae de morbo in genere diximus; nihil integri et definiti, sed solum singula monita imperfecta de ea existant; praecipue cum hucusque, saepissime caussa nimis sero detecta, venaesectio nimis sero instituta, et morbus euentu sinistro terminatus sit. Quum *plethora vniuersalis*, in alia specie vera et saepe *suppressa*, in alia etiam, quamuis vera, sed saepius adhuc *commtota* et *rarefacta* caussam proximam et effientem praebat, et caussa procatarctica, saepius irritamentum pertinacius inflammans, et in corpore irritabiliori spasmos euocans, contineat; species acuta saepius periculum inflammationis, aut iam inflammationem ipsam secum ferat; medela in vniuersum circa duas indicationes versari, s. ad dua principia reducenda esse videtur; quae sunt scilicet:

- 1) *Remotio caussae* i. e. depletio totius corporis et vasorum a mole sanguinis laboriose circumfluentis, distentorum, et si periculum

peior,
cumen
iagnos-
porum
l sum-
r vna
e cor-
m pe-
irrita-
uodam
nnino
arlati-
n, et
gnoses
“Sine
ussim
onua-
pnoea
hesis,
n ob-
rbum
rinci-
S. 10.

lum inflammationis, aut inflammatio ipsa
vrget, *methodus antiphlogistica seriosior.*

2) *Antispasmodica;* ad tollendum spasmum
e causa procatarctica. e. gr. Exanthemate
retropulso, transpiratione suppressa, crisi
interrupta etc. aut in corpore nimis irrita-
bili ortum, donec hoc irritamentum inter-
dum pertinax remoueri potest.

Schema medelae perfectum et methodum
medendi regulis et cautelis fixis stabilitum
euoluere mihi impossibile erit, cum morbum
nisi semel viderim, et a scriptoribus in arte
medica celeberrimis nondum sit designatum;
methodum antiphlogisticam vero in extenso, pro
molestia otii, rursus decantare, mihi inutile,
non conueniens, et superfluum esse videtur.
Ne vero extra finem vagemur, obseruationes
circa remedia primaria iamiam adhibita et
maxime vtilia inuenta recenseamus.

Venaesectio est omnium remediorum pri-
mum, ferme vnicum necessarium et sufficiens
ad morbum funditus debellandum; nam facili
et eximio modo caussam morbi, et morbum
ipsum semel et simul tollit, spasmos soluit
facultatemque corpori dat, serum extrauasa-
tum resorbendi. Igitur semper momentaneum
effectum

io ipsa effectum præbet, se- et excretio vrinae inde
osior. restituitur, et interdum iam inter administra-
asnum tionem cum magno leuamine mingebant *i*),
hemate etiamsi ab omnibus aliis remediis desistere-
a, crisi tur *k*); pulsus magnus, fortis, in specie acuta
s irrita paruior, pulsus paruus suppressus in morbo
a inter- chronico, fortior et euolutus reddebat *l*).
Dyspnoea cessabat *m*) et tunc diuretica le-
niora, e. gr. Cremor Tartari, eximie operabant,
quae antea nullam efficaciam ostenderant; in-
terdum venaesectio non nisi saepissime repe-
tita

i) MONRO l. c. STOLL l. c. MEDICUS l. c. PORTE l. c.
BACHER l. c. BETBEDER l. c.

Amicus dilectissimus Dr. BASILEWITSCH in nosocomio Petropolitano vidit chirurgum, in relatione valde reprehensum de venaesectione, in hydropico pridie recepto, solum ex indicatione pulsus fortis duri et pleni instituta. — Medicus huius erroris caussa, de morbo prognosin pessimam praesagiebat. Sed in visitatione ipsa et exploratione diligentiori, salutarem effectum euidentissimum a sanguinis missione obseruabat; nam paullo post venaesectionem, vrinam sine ullo alio medicamento, et per totam noctem, profusa copia et summo leuamine emiserat.

k) MEDICUS l. c. p. 386.

l) MEDICUS eodem loco.

m) MONRO l. c.

C

tita inforbum fugare potuit *n*). Quo tardior venaesectio instituitur, eo pertinacior fit morbus; sed si etiam morbus potius progressus est, et vasa, longa distensione, totius corporis relaxata sunt, depletio nihilo tamen minus necessaria est *o*); nam auferendo caussam incipere debemus, et si etiam per breue tempus incrementum oedematis sequeretur, malum hocce ineuitabile, et postea remediis leniter tonicis, facile corrigendum est: sic etiam, si relaxatio et tensio spastica simul adsit *p*), quod frequentissime et in binis speciebus accidit, et difficillime cognoscendum est, venaesectione, remediis antiphlogisticis et antispasmodicis ex morbo complicato simplicem reddere debemus, licet sit relaxatio aucta; omnes contraindicationes cedunt huic simplici principio et remedia fortiora, methodusque calidus aegrotum interimunt. — Profuerunt denique phlebotomiae moderatae, sed aliquoties repetitae, magis, quam nimis magnae. Si in hydrope acuto symptomata visceris cuiusdam affecti, et praecipue signa peripneumoniae apparent, *venaesectiones topicae q*) optimo

n) SAUVAGES l.c. supra in Diss. p. 6. PORTE l.c. supra eodem loco.

o) BACHER l.c. p. 73 sqq.

p) BACHER eodem loco.

q) BACHER l.c. p. 41.

imo successu et ad salutem aegri administratae sunt; — de applicatione *vesicantium* et embrocatione linimenti volatilis in tali casu nihil inueni; sed non dubito, post satis exhibitam sanguinis missionem, haec remedia optime in usum trahi posse.

Si phlebotomia sola vrinae excretionem non satis mouebat, vsus protractior mitiorum salium, *cremoris tartari*, *terrae soliatae tartari*, et ipsius *nitri*, in tenui et profusa solutione cum paullulo *oxymellis scillitici*, quae antea nullum effectum praestauerant, vrinam sufficienter eliciebant.

Opium aliquando omnibus aliis praecellit, optimum et tutissimum anodynum, quo nihil magis confert ad spasmos sedandos r). Si post venaesectiones et omnia alia refrigerantia, ob tensionem spasticam vrinae non proveniebant, tumor tensus molliebatur et dolores totius corporis non cessabant, opium illas prouocabat, et has mitigabat; — etiam in aliis

C 2 hydro-

r) PORTE l.c. p. 21. *Ascite guerie par dix saignées et l'usage de l'Opium*; LAWRENCE l.c. p. 111. ait: Quosdam enim ascite laborantes frustra tentatis iis, quae vrinam et aluum ducunt, frustra etiam roborantibus atque calefacentibus adhibitis, venaesectione, refrigerantibus, quin etiam ipso Opio dato sanatos nouimus. — BACHER l.c.

hydropis speciebus, semper doloribus spasticis ventris coniunctis, hanc efficaciam opii obseruaui.

Ceterum, in nulla alia hydropis specie *potus tam largus, aquosus*, quam sitis aegroti postulat, et *diaeta antiphlogistica* magis requiritur, quam in nostro; *paracentesis* praebet optimum remedium palliatium, vt medicus, indicationibus praesentibus satisfacere, et potum frequentem vrgere possit.

Denique mihi persuassimum est, omnia, quae de vsu et effectu eximio potus copiosi, acidiusculi, et regiminis antiphlogistici, *cremoris tartari, salis acetosellae et nitri*, in cura hydropum dicuntur, non raram praesentiam status plethorici ac inflammatorii probare, qui fortasse venaesectionibus multo facilius sublatuſ fuisseſt.

Haec sunt, quae fugituo calamo proiecere, temporis mihi concessi breuitas me coeruit. — Quantum distat inter descriptionem perfectam talis morbi, et meum libellum, per bene scio; sed mihi etiam certissime proposui, tempore magis commodo, expositionem perfectiorem et solidiorem de hoc morbo exarare.

- 1) *Pr*
- 2) *Ca*
- 3) *V*
- 4) *E*
- 5) *Ph*
- 6) *Inj*
- 7) *Fe*

Theses inaugurales.

- 1) *Pruritus terminologorum, nouatuirientium, rixantium, dolor dissentium.*
- 2) *Cancro et febre maligna minime corpus humanum, sed ars medica tantum laborat.*
- 3) *Variolae spuriae a veris non essentialiter differunt.*
- 4) *Exstirpationem variolarum ad pia quidem desideria, sed etiam ad frustranea pertinere arbitror.*
- 5) *Phrenitis minime morbus sui generis, sed symptoma potius plurium morborum videtur.*
- 6) *Inflammationem pulmonum modicam semper hydrothorax incipiens comitatur.*
- 7) *Febris puerarum semper gastricae putridae indolis est.*

8)

-
- 8) *Haemorrhoides coecae, varices venarum
intestini recti non sunt.*
- 9) *Id quod in fluxu coeliaco per aluum euacuatur, chylus esse non potest.*
- 10) *Prudens vsus mercurii sublimati corrosivum
nunquam nociuus.*
- 11) *Coreotrophea, diuulgationem luis venereae
cohibere non valent.*
- 12) *Acaros in scabiei pustulis obseruatos, non
pro caussa effidente, sed potius pro
effectu morbi habendos esse arbitror.*
- 13) *Diaeta tenuis plethoram et obesitatem
arcere non valet.*
- 14) *Diaeta stricta mala curantur et fiunt.*

Path zw. 1799.

